

Gorka Moreno Márquez

♦ IMMIGRAZIOAREN EUSKAL BEHATOKIKO ZUZENDARIA

Txikleak noiz arte eutsiko dio?

POBREZIARI eta gizartearen ezberdintasunei buruzko azken datuek hainbat titulu utzi dizkigute, gehienak kezagarriak. Lehenik eta behin, pobrezia handitu da EAEn 2012tik 2014ra bitartean, aurreko urteetan baino intentsitate handiagoz gainera.

Esanguratsua da ere azpimarratzea Gini Indizea –gizarte baten barruan ematen diren ezberdintasunak neurtzen dituen adierazlea– bi urteko tartean beste tarte luzeagotan baino gehiago hazi dela. Ez handitu bakarrik, arazoa ez da klase ertainak behera egiten ari direla, behean daudenak gero eta okerrago daudela baizik. Hortaz, ematen du, krisiaren ondorioz kaltetuenak ez direla hainbeste klase ertainak, gizarte-zargarritasun egoeran kokatzen direnak baizik.

Datu horietatik abiatuz interesgarria izan daiteke gogoeta egitea euskal gizarte-kohesio ereduaz eta horren mantentzeari buruz. Euskal gizartearen ongizatea bermatzeko ezinbestekoa izan da industriaren sektorea eta horri lotuta dauden soldatak. Momentu hauetan, lan erreforma ezberdinen ondorioz, eredu hau zalantzan dago eta gero eta soldata baxuagoak jasotzen dira industriaren sektorean, nagusiki enplegu berria lortzen dutenen artean, sarritan lantegi berean bi langile talde topatuz: baldintza onak dituztenak eta behin-behineko egoeran daudenak.

Horri lotuta, azken urte hauetan ikusten ari garen tendentzia pobreziaaren perfilen aldaketa nabarmena da. Horrela, duela 15-20 urte adinekoak pobrezia

tasa handienak pairatzen zituzten taldea baziren ere, krisiaren ondoren pobreziaaren perfila izugarri gaztetu da; umeen eta gazteen artean ematen dira pobrezia tasa handienak. Adinekoen egoera azken urteetan mantendu egin da eta zenbaitetan hobetu ere bai, pentsioetan jaitsierarik ez delako eman, eta gainera, batez besteko pentsioaren kopurua gero eta handiagoa delako, horretan ere industria sektoreak zerikusi duelarik.

Duela 15-20 urte adinekoak pobrezia tasa handienak pairatzen zituzten taldea baziren ere, krisia eta gero pobreziaaren perfila izugarri gaztetu da; umeen eta gazteen artean ematen dira pobrezia tasa handienak

Egoera kafkiar baten aurrean gaude beraz, soldata baxuak eta langile pobreak diren gazteak ari dira euren kotizazioen bidez adinekoen pentsio altuak finantzatzeko, askotan langile horiek inoiz jasoko ez dituzten diru-kopuruak jasotzen dituzte pentsionistek. Epe ertain eta luzera begira egoera sostengaezina izango da, egoerak hobera egin beharrean okerrera baino ez du egingo hurrengo urteetan, gizarte-ezberdintasunak areagotu baino ez dira egingo euskal gizartearen. ■

IRITZIAREN LEIHOA

BERTSO BERRIAK

Iñigo Legorburu

San Filippo

Doinua: Amaren bularra.

* San Antontxu sariko irabazlea. Sorta osoa argia.eusen.

Alabak hiru urte kunplitu berritan medikurako gure ohiko bisitan; oraindik zegoela Lur larru gorritan esan zigun “hau ez da gertatzen sarritan...” “San Filippo” izena botata birritan hotzikara handi bat gailendu zen tripan. Nerbio ta beldurren bitarteko kinkan ezkutuko mundu bat gelditu zen bistan.

Jada utzi diozu hitz egiteari nahizta komunikatzen zaren guztiz garbi: Zu pozik zaudenean zabilta jostari haserretzean berriz, betilun ta nagi. Eguneroko martxan arazo ugari bizi ditugun arren; zara gure sari. Egunekoa biziz gabiltza aspaldi denbora irabaziz etorkizunari.

Gizarteari jartzen bagara begira han guztiok berdinak ez gara-ta, tira! Sailkatuak zenbaki batzuen neurriara nornahi ez da iristen besteen erdira. Ospitaleak duen zorraren harira txanponen diktadura gailentzen ari da. Logika horrek badu gurean segida gaixo daudenak ere sailkatzen baitira. ■